

Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden (deel 56)

Verklaringen van de Raad in Jeruzalem

1 Mei 2024

De volgende tekst is een bericht van Corner Fringe Ministries dat werd gepresenteerd door Daniel Joseph. De originele presentatie is te bekijken op:

<https://cornerfringe.com/media/qcnqvg4/part-56-jerusalem-council-declarations>

*Delen van dit document zijn bewerkt uit de videoboodschap om een uitgebreid, geschreven document beter te presenteren. Er is speciale aandacht besteed aan het behoud van de oorspronkelijke context, maar dit document is niet woordelijk. Bijbelverzen staan in de rode tekst met andere citaten in blauw. Daarom wordt aanbevolen om dit document in kleur af te drukken. De Hebreeuwse woorden worden over het algemeen vergezeld van het getransliterende, Engelse woord. In de meeste gevallen moet het Hebreeuws van rechts naar links worden gelezen.

Welkom allemaal bij aflevering 56 van onze serie *Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden*.

Momenteel bekijken we de raad in Jeruzalem in Handelingen 15. We waren gebleven bij het moment waarop Petrus opstond en getuigde van zijn ervaring met de heidenen, en wat hij had gezien dat God met hen deed. Vandaag zullen we Petrus' conclusie en beoordeling zien met betrekking tot dit grote debat of heidenen al dan niet besneden moeten worden om gered te worden. Dit is Petrus' conclusie:

Handelingen 15:10 – **¹⁰ Welnu dan, waarom verzoekt u God door een juk op de hals van de discipelen te leggen dat onze vaders en ook wij niet hebben kunnen dragen?** (nadruk toegevoegd).

Petrus zei tot de kring van farizeeën, indien u wilt, die geloofden dat heidenen besneden moesten worden om gered te worden: "Waarom beproeven jullie God door een juk op de nek van de discipelen te leggen?" Hij stelde **"het leggen van een juk om hun hals"** gelijk aan het verplichten van vleeslijke besnijdenis voor de heidenen. Dat is hoe hij deze terminologie gebruikte.

Om u te helpen dit te waarderen en wat ik u vertel te onderbouwen, wil ik voorlezen uit de geschriften van de apostel Paulus aan de Galaten. Bedenk dat de brief aan de Galaten geschreven is voor niet-Joodse Christenen die in de verleidelijke valstrik vielen te geloven dat zij alleen gered konden worden als zij fysiek besneden waren. Daarom berispte de Apostel Paulus hen.

Galaten 5:1 – ¹ **Sta dan vast in de vrijheid waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft, en laat u niet weer met een juk van slavernij belasten** (nadruk toegevoegd).

Merk op, dat Paulus dezelfde terminologie gebruikt als Petrus. In welke context gebruikte Paulus deze terminologie? Dat wordt duidelijk als we verder gaan met vers 2.

Galaten 5:2 – ² **Zie, ik, Paulus, zeg u dat, als u zich laat besnijden, Christus u van geen nut zal zijn** (nadruk toegevoegd).

De apostel Paulus gebruikte de uitdrukking "juk van slavernij" in verband met hen die zich lichamelijk lieten besnijden. Dit is precies hoe Petrus de uitdrukking gebruikte. Om dit punt verder te benadrukken, wil ik verder gaan naar vers drie.

Galaten 5:3-4 – Paulus vervolgde – ³ **En nogmaals betuig ik aan ieder mens die zich laat besnijden, dat hij verplicht is de hele Wet te onderhouden.** ⁴ **U bent van Christus losgeraakt, u die door de Wet gerechtvaardigd wilt worden; en daarmee bent u uit de genade gevallen** (nadruk toegevoegd).

Met andere woorden, Paulus zei dat als u in de valstrik valt en gelooft dat u niet gered kunt worden zonder vleeslijke besnijdenis, dan probeert u gerechtvaardigd te worden door uw eigen vleeslijke daden van de Wet (uw eigen werk in de Wet). Dit is zeer problematisch als het gaat om de realiteit van het evangelie.

Kijk opnieuw naar Petrus' woorden in Handelingen 15:10 – ¹⁰ **Welnu dan, waarom verzoekt u God door een juk op de hals van de discipelen te leggen dat onze vaders en ook wij niet hebben kunnen dragen?** (nadruk toegevoegd).

Petrus bracht hetvolgende over: "Waarom vertelt u deze heidenen dat ze zich in het vlees moeten laten besnijden om gered te worden?" Luister nu naar wat Petrus verder zei:

Handelingen 15:11 – ¹¹ **Maar wij (Joden) geloven door de genade van de Heere Jezus Christus op dezelfde wijze zalig te worden als ook zij** (nadruk toegevoegd).

Of u nu besneden bent of niet, heil en zaligheid komt door het geloof in Christus. Als het kwam door vleeslijke besnijdenis, zouden de Joden niet in Jezus hoeven te geloven, maar dat is niet het geval. Zaligheid, het Nieuwe Verbond en de zalving van de Heilige Geest kwamen niet door de besnijdenis van het vlees; ze kwamen door het geloof in Jezus Christus. Dit was het punt van Petrus. Laten we doorgaan met het volgende vers.

Handelingen 15:12 – ¹² **En heel de menigte zweeg, en zij hoorden Barnabas en Paulus vertellen wat voor grote tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had** (nadruk toegevoegd).

Merk op dat God geen grote wonderen en tekenen onder de heidenen deed omdat zij in het vlees besneden waren. Hij deed dat terwijl zij onbesneden waren. Paulus en Barnabas zagen hetzelfde als Petrus. Zij zagen God de heidenen verzegelen met de Heilige Geest. Zij ontvingen een authentieke besnijdenis, niet door de mens, maar door God Zelf. Vervolgens in de raad van Jeruzalem staat Jakobus op om te getuigen. We lezen dit in vers 13.

Handelingen 15:13 – ¹³ En toen zij zwegen, antwoordde Jakobus: **Mannenbroeders, luister naar mij** (nadruk toegevoegd).

Dit is een zeer belangrijke momenten in de raad. Ik zeg dat omdat Jakobus de *nasi* was, wat betekent dat hij het hoofd van het hof van het Sanhedrin is. Hij was de hoogste in rang boven allen. Jakobus gaf een oordeel. De getuigenissen van Paulus, Barnabas en Petrus waren in de raad gehoord. Dus, Jakobus, als het hoofd (*nasi*), beslechtte dit geschil eens en voor altijd.

Handelingen 15:14 – ¹⁴ Simeon – Petrus – heeft verteld hoe **God voorheen naar de heidenen omgezien heeft om voor Zijn Naam uit hen een volk aan te nemen** (nadruk toegevoegd).

Het is interessant dat Jakobus, bij het formuleren van zijn conclusie eerst putte uit het getuigenis van Petrus. Dit is zeer belangrijk, en er zit veel achter de reden waarom Jakobus dit deed. Jakobus was, als u wilt, zeer betrokken bij de ervaring van de apostel Petrus met Cornelius. Ik zeg dat omdat, nadat Petrus zijn ervaring met Cornelius had gehad en zag wat God had gedaan, hij naar Jeruzalem ging en door zijn eigen Joodse broeders ter verantwoording werd geroepen. Het waren zijn Joodse broeders die met hem in discussie gingen. We kunnen gerust aannemen dat de persoon die bij dat gesprek betrokken was naar alle waarschijnlijkheid Jakobus was. Hij zou Petrus onder druk hebben gezet, omdat hij geen onderscheid maakte tussen Jood en heiden, terwijl de Torah dit onderscheid voorschrijft; zij moesten gescheiden zijn. Terwijl zij dus met Petrus in discussie waren, sprak Petrus over alle mooie dingen die God aan het doen was. Jakobus maakte deel uit van die hele ervaring, dus het werd zeer persoonlijke ervaring voor Jakobus.

We weten dat Jakobus niet met Paulus en Barnabas is mee reisde, omdat ons dat anders verteld zou zijn. Maar hierover staat niets geschreven in de Schrift. Jakobus gebruikte dus als getuigenis iets waarvan hij in zekere zin zelf deel uitmaakte.

Handelingen 15:15-18 – ¹⁵ En hiermee stemmen de woorden van de profeten overeen, zoals geschreven staat: ¹⁶ Hierna zal Ik terugkeren en de vervallen hut van David weer opbouwen, en wat daarvan is afgebroken, weer opbouwen en Ik zal hem weer oprichten, ¹⁷ opdat de mensen die overgebleven zijn, de Heere zouden zoeken, **en alle heidenen over wie Mijn Naam uitgeroepen is**, spreekt de Heere, Die dit alles doet. ¹⁸ Aan God zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend (nadruk toegevoegd).

Hoe velde Jakobus bij een definitief oordeel? Hij wendde zich tot de Schrift. Dit is van groot belang voor de hele discussie over hoe iemand, zelfs de raad in Jeruzalem, zich kan keren tegen de duidelijke letter van de Torah. In Genesis 17 staat een duidelijke en ondubbelzinnige

opdracht dat als heidenen zich niet in het vlees laten besnijden, zij uit het huis van Abraham zullen worden verwijderd. Dus, hoe kunt u daartegen ingaan?

Dit is waarom het zo belangrijk is om te erkennen wat Jakobus deed. Hij gebruikte de Schrift om de verkondiging van Petrus, Barnabas en Paulus te ondersteunen dat heidenen zich niet hoeven te laten besnijden in het vlees. Het hangt allemaal af van de Schrift, en niet van persoonlijke mening.

We hebben net de deur geopend naar een geheel nieuwe discussie waar we wat tijd voor moeten nemen. Blijf dus op de hoogte. We komen er wel. De Heer zegene u en behoede u.